Primăria Comunei Dolheşti Compartimentul financiar-contabil	PROCEDURA OPERAŢIONALĂ privind stabilirea şi înregistrarea impozitelor şi taxelor pe proprietate la persoanele fizice şi juridice	Ediţia: I Nr.de ex.: 4.
		Revizia: Nr. de ex. :-
	Cod: P.O. 17.	Pagini 17
		Exemplar nr.: 1

1. Lista responsabililor cu elaborarea, verificarea si aprobarea editiei sau dupa caz, a reviziei in cadrul editiei procedurii operationale

	Elemente privind responsabilii/ operatiunea	Numele si prenumele	Functia	Data	Semnatura
	1	2	3	4	5
1.1.	Elaborat	Pîntea Dumitru	Conducătorul compartimentului financiar-contabil	27.02.2012	
1.2.	Verificat	Pîntea Dumitru	Conducătorul compartimentului financiar-contabil	27.02.2012	
1.3	Aprobat	Agafiţei Petru	Primar	27.02.2012	

2. Situatia editiilor si a reviziilor in cadrul editiilor procedurii operationale

	Editia/ revizia in cadrul editiei	Componenta revizuita	Modalitatea reviziei	Data de la care se aplica prevederile editiei sau reviziei editiei
	1	2	3	4
2.1.	Editia 1			01.03.2012
2.2.	Revizia 1			-
2.3	Revizia 2			

3. Lista cuprizand persoanele la care se difuzeaza editia sau, dupa caz, revizia din cadrul editiei procedurii operationale

	Scopul difuzarii	Exem-plar nr.	Compar-timent	Functia	Nume si prenume	Data primirii	Semnatura
	1	2	3	4	5	6	7
3.1.	Aplicare	1	Contabilitate	Conducătorul compartimentului financiar-contabil	Pîntea Dumitru	27.02.2012	

3.2.	Aplicare	2	Contabilitate	Inspector	Darabă Daniel	27.02.2012	
3.3.	Aplicare	3	Casierie	Casier	Corduneanu Toader	27.02.2012	
3.4.	Informare	1	Contabilitate	Conducătorul compartimentului financiar-contabil	Pîntea Dumitru	27.02.2012	
3.5.	Evidenta	4	Secretar	Secretarul comunei	Ştefan Viorica	27.02.2012	
3.6.	Arhivare	4	Secretar	Secretarul comunei	Ştefan Viorica	27.02.2012	
3.7.	Alte scopuri	5	Conducătorul instituţiei	Primar	Agafiţei Petru	27.02.2012	

4. SCOPUL

4.1. Procedura este elaborată în scopul prezentării regulilor minime privind stabilirea şi înregistrarea impozitelor şi taxelor pe proprietate la persoanele fizice, pentru asigurarea unui echilibru între sarcini, competenţe şi responsabilităţi şi pentru menţinerea unor riscuri acceptabile ale acestei acţiuni.

5. DOMENIUL DE APLICARE

5.1. Procedura se aplică în cadrul Primăriei Comunei Dolheşti .

6. DOCUMENTE DE REFERINŢĂ

6.1. Legea nr. 82/1991 – Legea contabilităţii (**republicată**), cu modificările şi completările ulterioare;

6.2. LEGE nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

6.3. Ordonanţa Guvernului nr. 92 din 24 decembrie 2003 (*republicata*),privind Codul de procedura fiscala*), cu modificările şi completările ulterioare;

6.4. Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările şi completările ulterioare;

6.5. Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

6.6. Ordinul nr. 75 din 30 aprilie 2009 a Ministerului Administraţiei şi Internelor privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor si taxelor locale, desfasurata de catre organele fiscale locale.

6.7. OMFP nr. 3512/2008 - pentru aprobarea Normelor metodologice de întocmire şi utilizare a registrelor şi formularelor comune pe economie, privind activitatea financiară şi contabilă.

7. DEFINIŢII ŞI PRESCURTĂRI

7.1. Această activitate a primăriei are ca scop stabilirea, constatarea şi controlul impozitelor şi taxelor pe proprietate din comună, în vederea întocmirii situaţiilor financiare anuale care trebuie să ofere o imagine fidelă a poziţiei financiare şi a performantei unităţii pentru respectivul exerciţiu financiar.

8. PROCEDURA
A. Impozitul si taxa pe clădiri

Persoanele fizice si persoanele juridice prevazute de titlul IX din Codul fiscal, precum si de normele metodologice de aplicare a acestuia, in calitatea lor de contribuabil, au obligatia sa contribuie prin impozitele si taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucuresti sau de consiliile judetene, dupa caz, intre limitele si in conditiile legii, la cheltuielile publice locale.

La stabilirea impozitelor si taxelor locale se va avea in vedere respectarea urmatoarelor principii:

a) principiul transparentei - autoritatile administratiei publice locale au obligatia sa isi desfasoare activitatea intr-o maniera deschisa fata de public;

b) principiul aplicarii unitare - autoritatile administratiei publice locale asigura organizarea executarii si executarea in concret, in mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal si a normelor metodologice de aplicare a acestuia, fiindu-le interzisa instituirea altor impozite sau taxe locale in afara celor prevazute de titlul IX din Codul fiscal;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucuresti si consiliile judetene stabilesc impozitele si taxele locale intre limitele si in conditiile titlului IX din Codul fiscal si a normelor metodologice de aplicare a acestuia;

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispozitiile referitoare la impozitele si taxele locale prevaleaza asupra oricaror prevederi din alte acte normative, in caz de conflict intre acestea aplicandu-se dispozitiile titlului IX din Codul fiscal.

Ori de cate ori, din acte, din masuratori sau din calcule, dupa caz, suprafata pentru determinarea impozitelor si taxelor locale are o marime exprimata in fractiuni de mp, aceasta nu se rotunjeste.

Pentru calculul termenelor se au in vedere prevederile art. 101 din Codul de procedura civila, respectiv:

a) termenele se inteleg pe zile libere, neintrand in calcul nici ziua cand a inceput, nici ziua cand s-a sfarsit termenul;

b) termenele stabilite pe ore incep sa curga de la miezul noptii zilei urmatoare;

c) termenul care incepe la data de 29, 30 sau 31 a lunii si se sfarseste intr-o luna care nu are o asemenea zi se va considera implinit in cea din urma zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfarsesc in ziua anului corespunzator zilei de plecare;

e) termenul care se sfarseste intr-o zi de sarbatoare legala sau cand serviciul este suspendat se va prelungi pana la sfarsitul primei zile de lucru urmatoare; nu se considera zile de lucru cele care corespund repausului saptamanal.

În cazul in care termenul de plata a oricaror impozite si taxe locale expira intr-o zi de sarbatoare legala, de repaus saptamanal sau cand serviciul este suspendat, in conditiile legii, plata se considera in termen daca este efectuata pana la sfarsitul primei zile de lucru urmatoare. Data in functie de care se acorda bonificatia pentru plata cu anticipatie reprezinta termen de plata.

Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în titlu IX din Codul fiscal se prevede diferit.

Impozitul pe clădiri, precum şi taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasată clădirea.

Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, persoanelor juridice, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri.

În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

În înțelesul titlului IX din Codul fiscal, clădire este orice construcție situată deasupra solului şi/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, şi care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente şi altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții şi acoperişul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință contribuabilii vor anexa la declaratia fiscala, in fotocopie semnata pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, inchirierea, darea in administrare sau in folosinta a cladirii respective. In situatia in care in acest act nu sunt inscrise valoarea de inventar a cladirii inregistrata in contabilitatea persoanei juridice care a hotarat concesionarea, inchirierea, darea in administrare sau in folosinta a cladirii, precum si data inregistrarii in contabilitate a cladirii respective, iar in cazul efectuarii unor reevaluari, data ultimei reevaluari, la act se anexeaza, in mod obligatoriu, un certificat emis de catre proprietari, prin care se confirma realitatea mentiunilor respective.

Identificarea proprietatilor atat in cazul cladirilor, cat si in cel al terenurilor cu sau fara constructii, situate in intravilanul localitatilor rurale si urbane, precum si identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Fiecare proprietate situata in intravilanul localitatilor se identifica prin adresa acesteia, individualizata prin denumirea proprie a strazii si a numarului de ordine atribuit.

Adresa domiciliului fiscal al oricarui contribuabil se inscrie in registrul agricol, in evidentele compartimentelor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, precum si in orice alte evidente specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

Fiecare proprietate situata in extravilanul localitatilor, atat in cazul cladirilor, cat si in cel al terenurilor cu sau fara constructii, se identifica prin numarul de parcela, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este inregistrata in registrul agricol.

Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricăror instituții publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, altele decât cele desfăşurate în relație cu persoane juridice de drept public;
2. clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
3. clădirile care, prin destinație, constituie lăcaşuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România şi componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
4. clădirile care constituie patrimoniul unităților şi instituțiilor de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
5. clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;
6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice şi nuclearo-electrice, stațiilor şi posturilor de transformare, precum şi stațiilor de conexiuni;

7. clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome «Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat», cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

7^1. clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, instituţiilor publice cu finanţare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

8. clădirile funerare din cimitire şi crematorii;

9. clădirile din parcurile industriale, ştiinţifice şi tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparţinut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparţinut comunităţilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, republicată;

14. clădirile care sunt afectate activităţilor hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătăţiri funciare şi de intervenţii la apărarea împotriva inundaţiilor, precum şi clădirile din porturi şi cele afectate canalelor navigabile şi staţiilor de pompare aferente canalelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

15. clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje şi tuneluri şi care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcţii, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

16. construcţiile speciale situate în subteran, indiferent de folosinţa acestora şi turnurile de extracţie;

17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadniţe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri şi/sau pătule pentru depozitarea şi conservarea cerealelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;

19. clădirile utilizate pentru activităţi social-umanitare de către asociaţii, fundaţii şi culte, potrivit hotărârii consiliului local.

Nu intră sub incidenţa impozitului pe clădiri construcţiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

Beneficiază de scutirile prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal cultele religioase care îndeplinesc condiţiile din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor.

Atat persoanele fizice cat si persoanele juridice, inclusiv institutiile publice, pentru cladirile pe care le dobandesc, construiesc sau instraineaza au obligatia sa depuna declaratiile fiscale, conform art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, la compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale ale comunelor, oraselor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucuresti, in a caror raza se afla cladirile, chiar daca, potrivit prevederilor Codului fiscal, pentru acestea nu datoreaza impozit pe cladiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul cu valorile impozabile, valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabel.

Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scărilor și teraselor neacoperite.

Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

T

Zona in cadrul localitatii	Rangul localitatii					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

Valoarea impozabilă a clădirii se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20%, pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia.

În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Pentru determinarea valorii impozabile a cladirilor, stabilita pe baza criteriilor si normelor de evaluare prevazute de art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au in vedere instalatiile cu care este dotata cladirea, respectiv:

a) se incadreaza pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate in coloana 1 acele cladiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalatii de apa, de canalizare, electrice si de incalzire, dupa cum urmeaza:

1. cladirea se considera dotata cu instalatie de apa daca alimentarea cu apa se face prin conducte, dintr-un sistem de aductiune din retele publice sau direct dintr-o sursa naturala - put, fantana sau izvor - in sistem propriu;

2. cladirea se considera ca are instalatie de canalizare daca este dotata cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate in reteaua publica;

3. cladirea se considera ca are instalatie electrica daca este dotata cu cablaje interioare racordate la reteaua publica sau la o sursa de energie electrica - grup electrogen, microcentrala, instalatii eoliene sau microhidrocentrala;

4. cladirea se considera ca are instalatie de incalzire daca aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apa calda de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locala sau centrale termice proprii - si il transmit in sistemul de distributie in interiorul cladirii, constituit din conducte si radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum si prin intermediul sobelor incalzite cu gaze/convectoarelor;

b) se incadreaza pentru aplicarea valorilor impozabile prevazute in coloana a doua, acele cladiri care nu se regasesc in contextul mentionat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalatii sau au una, doua ori trei astfel de instalatii.

Mentiunea cu privire la existenta/inexistenta instalatiilor se face prin declaratia fiscala.

In situatia in care, pe parcursul anului fiscal, cladirea incadrata pentru aplicarea valorilor impozabile prevazute in coloana "Cladire fara instalatii de apa, canalizare, electricitate sau incalzire (lei/mp)" din tabelul prevazut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, face obiectul aplicarii valorilor impozabile prevazute in coloana 1-a, ca efect al dotarii cu toate cele patru instalatii, modificarea impozitului pe cladiri se face incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care a aparut aceasta situatie, necesitand depunerea unei noi declaratii fiscale. In mod similar se procedeaza si in situatia in care la cladirea dotata cu toate cele patru instalatii, pe parcursul anului fiscal, se elimina din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalatii, prevazute la alin. (1) lit. a), pe baza de autorizatie de desfiintare eliberata in conditiile legii.

Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localitati si zone in cadrul acestora, atat pentru intravilan, cat si pentru extravilan, incadrarea cladirilor urmeaza incadrarea terenurilor efectuata de catre consiliile locale.

Suprafata construita desfasurata a unei cladiri, ce sta la baza calculului impozitului pe cladiri datorat de persoanele fizice, rezulta din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar in lipsa acestora, din schita/fisa cladirii sau din alte documente asemanatoare.

In categoria cladirilor supuse impozitului pe cladiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) constructiile utilizate ca locuinta, respectiv unitatile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la acelasi nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevazute, dupa caz, cu dependinte si/sau alte spatii de deservire;

b) constructiile mentionate la lit. a), dezafectate si utilizate pentru desfasurarea de profesii libere;

c) constructiile-anexe situate in afara corpului principal de cladire, cum sunt: bucatariile, camarile, pivnitele, grajdurile, magaziile, garajele si altele asemenea;

d) constructiile gospodaresti, cum sunt: patulele, hambarele pentru cereale, surele, fanariile, remizele, soproanele si altele asemenea;

e) orice alte constructii proprietatea contribuabililor, neprevazute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale cladirii.

Pentru calculul impozitului pe cladiri, in cazul persoanelor fizice, sunt necesare urmatoarele date:

a) rangul localitatii unde se afla situata cladirea;

b) teritoriul unde se afla:

1. in intravilan; sau

2. in extravilan;

c) zona in cadrul localitatii, potrivit incadrarii de la lit. b);

d) suprafata construita desfasurata a cladirii, respectiv:

1. cea determinata pe baza dimensiunilor masurate pe conturul exterior al acesteia; sau

2. in cazul in care cladirea nu poate fi efectiv masurata pe conturul exterior, suprafata utila a cladirii se inmulteste cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul cladirii si instalatiile cu care este dotata aceasta;

f) in cazul apartamentului, daca acesta se afla amplasat intr-un bloc cu mai mult de 3 niveluri si 8 apartamente;

g) data finalizarii cladirii, respectiv, pentru:

1) cladirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinta;

2) cladirea care are o vechime cuprinsa intre 30 de ani si 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinta.

h) in cazul celor care au in proprietate doua sau mai multe cladiri utilizate ca locuinta, ordinea in care a fost dobandita cladirea, precum si care dintre aceste cladiri sunt inchiriate, in vederea majorarii impozitului datorat de contribuabilii care intra sub incidenta art. 252 din Codul fiscal;

h^1) majorarea stabilita in conditiile art. 251 alin. (8) din Codul fiscal;

i) majorarea stabilita in conditiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe cladiri.

Persoanele fizice care au în proprietate două sau mai multe clădiri datorează un impozit pe clădiri, majorat după cum urmează:

a) cu 65% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 150% pentru a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 300% pentru a treia clădire şi următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

Nu intră sub incidenţa alin. (1) persoanele fizice care deţin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

În cazul deţinerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcţie de ordinea în care proprietăţile au fost dobândite, aşa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

Persoanele fizice deţinătoare a mai multor clădiri au obligaţia să depună o declaraţie specială la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora îşi au domiciliul, precum şi la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declaraţiei speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Declaraţia specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit art. 252 din Codul fiscal şi datorat de persoanele fizice, pentru perioade anterioare datei de 30 iunie 2010, este cea prevăzută în anexa nr. 1 «Model 2009 ITL 026» la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administraţiei şi internelor, şi al ministrului finanţelor publice nr. 75/767/2009 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor şi taxelor locale, desfăşurată de către organele fiscale locale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 şi 364 bis din 29 mai 2009.

Declaraţia specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit art. 252 din Codul fiscal şi datorat de persoanele fizice, ulterior datei de 1 iulie 2010, este «Model ITL 2010-104», prevăzută în anexa nr. 2 la titlul IX din Codul fiscal.

În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

Cota de impozit se stabileşte prin hotărâre a consiliului local şi poate fi cuprinsă între 0,25% şi 1,50% inclusiv.

Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

În cazul clădirilor care aparțin instituțiilor de credit ce aplică Standardele internaționale de raportare financiară şi aleg ca metodă de evaluare ulterioară modelul bazat pe cost, valoarea impozabilă a acestora este valoarea rezultată din raportul de evaluare emis de un evaluator autorizat, depus la compartimentul de specialitate al administrației publice locale.

În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri se stabileşte de consiliul local între:

a) 10% şi 20% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință;

b) 30% şi 40% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referință.

Cota impozitului pe clădiri majorată se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii.

Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

In cazul unei cladiri care a fost dobandita sau construita de o persoana in cursul anului, impozitul pe cladire se datoreaza de catre persoana respectiva cu incepere de la data de intai a lunii urmatoare celei in care cladirea a fost dobandita sau construita.

In cazul unei cladiri care a fost instrainata, demolata sau distrusa, dupa caz, in cursul anului, impozitul pe cladire inceteaza a se mai datora de persoana respectiva cu incepere de la data de intai a lunii urmatoare celei in care cladirea a fost instrainata, demolata sau distrusa.

Orice persoana care dobandeste, construieste sau instraineaza o cladire are obligatia de a depune o declaratie fiscala la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale in a carei raza de competenta se afla cladirea, in termen de 30 de zile de la data dobandirii, instrainarii sau construirii.

Orice persoana care extinde, imbunatateste, demoleaza, distruge sau modifica in alt mod o cladire existenta are obligatia sa depuna o declaratie in acest sens la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale in termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificari.

Declararea clădirilor pentru stabilirea impozitului aferent nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile construite potrivit Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcţii nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizaţia de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii autorizaţiei, în condiţiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafaţa construită desfăşurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speţă pereţi şi acoperiş. Procesul-verbal de recepţie se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizaţia de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafaţa construită desfăşurată în raport cu care se stabileşte impozitul pe clădiri.

Declararea clădirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidenţele autorităţilor administraţiei publice locale reprezintă o obligaţie legală a contribuabililor care deţin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizaţie de construire.

Impozitul/taxa pe cladiri se plateste anual, in doua rate egale, pana la datele de 31 martie si 30 septembrie, inclusiv.

Pentru plata cu anticipatie a impozitului pe cladiri, datorat pentru intregul an de catre contribuabili, pana la data de 31 martie a anului respectiv, se acorda o bonificatie de pana la 10%, stabilita prin hotarare a consiliului local.

Impozitul anual pe cladiri, datorat aceluiasi buget local de catre contribuabili, persoane fizice sau juridice, de pana la 50 lei inclusiv, se plateste integral pana la primul termen de plata. In cazul in care contribuabilul detine in proprietate mai multe cladiri amplasate pe raza aceleiasi unitati administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se refera la impozitul pe cladiri cumulat.

B. Impozitul si taxa pe teren

Impozitul pe teren, precum si taxa pe teren se datoreaza catre bugetul local al comunei, al orasului sau al municipiului in care este amplasat terenul.

Pentru terenurile proprietate publica sau privata a statului ori a unitatilor administrativ-teritoriale, concesionate, inchiriate, date in administrare ori in folosinta, se stabileste taxa pe teren care reprezinta sarcina fiscala a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinta, dupa caz, in conditii similare impozitului pe teren.

Contribuabilii vor anexa la declaratia fiscala, in fotocopie semnata pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, inchirierea, darea in administrare sau in folosinta a cladirii respective. In situatia in care in act nu sunt inscrise suprafata terenului, categoria de folosinta si suprafata construita la sol a cladirilor, acolo unde sunt amplasate cladiri, la act se anexeaza, in mod obligatoriu, un certificat emis de catre persoana juridica care a transmis aceste date, prin care se confirma realitatea mentiunilor respective.

Impozitul pe teren nu se datoreaza pentru:

a) terenul aferent unei cladiri, pentru suprafata de teren care este acoperita de o cladire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege si al unei unitati locale a acestuia, cu personalitate juridica;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei institutii de invatamant preuniversitar si universitar, autorizata provizoriu sau acreditata;

e) orice teren al unei unitati sanitare de interes national care nu a trecut in patrimoniul autoritatilor locale;

f) orice teren detinut, administrat sau folosit de catre o institutie publica, cu exceptia suprafetelor folosite pentru activitati economice;

g) orice teren proprietate a statului, a unitatilor administrativ-teritoriale sau a altor institutii publice, aferent unei cladiri al carui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptand suprafetele acestuia folosite pentru activitati economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus in perimetrul de ameliorare, pentru perioada cat dureaza ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor si nu prin destinatia data sunt improprii pentru agricultura sau silvicultura, orice terenuri ocupate de iazuri, balti, lacuri de acumulare sau cai navigabile, cele folosite pentru activitatile de aparare impotriva inundatiilor, gospodarirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apa, cele folosite ca zone de protectie definite in lege, precum si terenurile utilizate pentru exploatarile din subsol, incadrate astfel printr-o hotarare a consiliului local, in masura in care nu afecteaza folosirea suprafetei solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigatie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele si statiile de pompare aferente acestora, precum si terenurile aferente lucrarilor de imbunatatiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosinta a terenului, emis de oficiul judetean de cadastru si publicitate imobiliara;

k) terenurile ocupate de autostrazi, drumuri europene, drumuri nationale, drumuri principale administrate de Compania Nationala de Autostrazi si Drumuri Nationale din Romania - S.A., zonele de siguranta a acestora, precum si terenurile din jurul pistelor reprezentand zone de siguranta;

l) terenurile parcurilor industriale, stiintifice si tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute in proprietatea statului sau a unitatilor administrativ-teritoriale in lipsa de mostenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente cladirilor prevazute la art. 250 alin. (1) pct. 6 si 7, cu exceptia celor folosite pentru activitati economice;

o) terenul aferent cladirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat sa mentina afectatiunea de interes public;

p) terenul aferent cladirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat sa mentina afectatiunea de interes public;

r) terenul aferent cladirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat sa mentina afectatiunea de interes public.

Impozitul pe teren se stabileşte luând în calcul numărul de metri pătraţi de teren, rangul localităţii în care este amplasat terenul şi zona şi/sau categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în art.258(2) din Codul fiscal.

În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la art.258,alin. (4), iar acest rezultat se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la art.258, alin. (5) din Codul fiscal.

Suma stabilită conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut alin. 5.

Ca excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)-(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiţii:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidenţa contabilă venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unităţii administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul de la art 258,alin. 6, înmulţită cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5).

În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulţită cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5)

Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate in intravilanul localitatilor, atat in cazul persoanelor fizice, cat si in cel al persoanelor juridice, sunt necesare urmatoarele date:

a) rangul localitatii unde se afla situat terenul;

b) zona in cadrul localitatii prevazute la lit. a);

c) categoria de folosinta;

d) suprafata terenului;

e) in cazul terenului incadrat la categoria de folosinta "terenuri cu constructii", suprafata construita la sol a cladirilor;

f) majorarea stabilita in conditiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate in extravilanul localitatilor, atat in cazul persoanelor fizice, cat si in cel al persoanelor juridice, sunt necesare urmatoarele date:

a) suprafata terenului;

b) in cazul terenului incadrat la categoria de folosinta "terenuri cu constructii", suprafata construita la sol a cladirilor;

c) majorarea stabilita in conditiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

Pentru un teren dobandit de o persoana in cursul unui an, impozitul pe teren se datoreaza de la data de intai a lunii urmatoare celei in care terenul a fost dobandit.

Pentru orice operatiune juridica efectuata de o persoana in cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana inceteaza a mai datora impozitul pe teren incepand cu prima zi a lunii urmatoare celei in care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

Daca in cursul anului se modifica rangul unei localitati, impozitul pe teren se modifica pentru intregul teren situat in intravilan corespunzator noii incadrari a localitatii, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a intervenit aceasta modificare.

Orice persoana care dobandeste teren are obligatia de a depune o declaratie privind achizitia terenului la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale in termen de 30 de zile, inclusiv, care urmeaza dupa data achizitiei.

Instrainarea unui teren, prin oricare dintre modalitatile prevazute de lege, nu poate fi efectuata pana cand titularul dreptului de proprietate asupra terenului respectiv nu are stinse orice creante fiscale locale, cu exceptia obligatiilor fiscale aflate in litigiu, cuvenite bugetului local al unitatii administrativ-teritoriale unde este amplasat terenul sau al celei unde isi are domiciliul fiscal contribuabilul in cauza, cu termene de plata scadente pana la data de intai a lunii urmatoare celei in care are loc instrainarea. Atestarea achitarii obligatiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autoritatilor administratiei publice locale. Actele prin care se instraineaza terenuri cu incalcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

Orice persoana care modifica folosinta terenului are obligatia de a depune o declaratie privind modificarea folosintei acestuia la compartimentul de specialitate al autoritatii administratiei publice locale in termen de 30 de zile, inclusiv, care urmeaza dupa data modificarii folosintei.

Impozitul/taxa pe teren se plateste anual, in doua rate egale, pana la datele de 31 martie si 30 septembrie inclusiv.

Pentru plata cu anticipatie a impozitului pe teren, datorat pentru intregul an de catre contribuabili, pana la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acorda o bonificatie de pana la 10%, stabilita prin hotarare a consiliului local.

Impozitul anual pe teren, datorat aceluiasi buget local de catre contribuabili, persoane fizice si juridice, de pana la 50 lei inclusiv, se plateste integral pana la primul termen de plata. In cazul in care contribuabilul detine in proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiasi unitati administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se refera la impozitul pe teren cumulat.

C. Impozitul pe mijloacele de transport

Impozitul pe mijloacele de transport, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

Până la prima înmatriculare/înregistrare în România, în înţelesul prezentului titlu, mijlocul de transport este considerat marfă. După prima înmatriculare/înregistrare, mijlocul de transport, în înţelesul prezentului titlu, nu mai poate fi considerat marfă şi pentru acesta se datorează impozit pe mijloacele de transport.

Contribuabilii ale căror mijloacele de transport sunt înregistrate la data de 1 ianuarie 2012 depun declaraţii fiscale până la data de 31 ianuarie 2012 inclusiv, iar impozitul aferent se datorează începând cu data de 1 ianuarie 2012.

În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizează cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul datorează impozit pe mijlocul de transport şi are obligaţia declarării acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile.

Impozitul pe mijloacele de transport nu se aplica pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu atas si mototriciclurile care apartin persoanelor cu handicap locomotor si care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, barcile si luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul in Delta Dunarii, Insula Mare a Brailei si Insula Balta Ialomitei;

c) mijloacele de transport ale institutiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri in regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri in afara unei localitati, daca tariful de transport este stabilit in conditii de transport public;

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale in vigoare.

Impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcţie de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulţirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracţiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul, ART.263(2).

În cazul unui ataş, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele şi scuterele respective.

În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul de la art.263, alin.4. din Codul fiscal.

În cazul unei combinaţii de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevă zută în tabelul de la art.263, alin.5. din Codul fiscal.

În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinaţie de autovehicule prevăzută la alin. (5), impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul de la art.263, alin.6. din Codul fiscal.

Capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziţie sau un alt document similar.

În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidenţa fiscală a compartimentului de specialitate al autorităţii de administraţie publică locală, impozitul pe mijlocul de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidenţa fiscală.

Orice persoană care dobândeşte/înstrăinează un mijloc de transport sau îşi schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligaţia de a depune o declaraţie fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile inclusiv de la modificarea survenită.

Înstrăinarea unui mijloc de transport, prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport respectiv nu are stinse orice creanţe fiscale locale, cu excepţia obligaţiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este înregistrat mijlocul de transport, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligaţiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

Taxa asupra mijlocului de transport se plateste anual, in patru rate egale, pana la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie si 15 noiembrie, inclusiv.

Pentru plata cu anticipatie a taxei auto, datorata pentru intregul an de catre persoanele fizice, pana la data de 15 martie a anului respectiv, se acorda o bonificatie de pana la 10%, stabilita prin hotarare a consiliului local.

In cazul unui mijloc de transport detinut de un nerezident, taxa asupra mijlocului de transport se plateste integral in momentul inregistrarii mijlocului de transport la compartimentul de specialitate al autoritatii de administratie publica locala.

9. RESPONSABILITĂŢI

Ordonatorul de credite:

9.1. Răspunde de organizarea activităţilor privind controlul impozitelor şi taxelor locale

9.2. Responsabilii activităţilor financiar contabile (director economic şi/sau contabil şef, şi/sau şef serviciu contabilitate şi/sau contabil, conform organigramei şi atribuţiilor specifice din fişa postului)**:**

9.3. Şefii compartimentelor de specialitate:

Răspund de asigurarea condiţiilor organizatorice necesare participării la stabilirea impozitelor şi taxelor locale.

ANEXE

Procedura solicită întocmirea documentelor după modelele din Anexele la Ordinul Ministerului Administraţiei şi Internelor nr. 75/2009, astfel:

- Declaraţie specială de impunere pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deţinătoare a mai multor clădiri cu destinaţie de locuinţă Model ITL – 026;
- Declaraţie pentru scoaterea din evidenţă a mijloacelor de transport Model ITL – 027;
- Proces-verbal pentru stabilirea impozitului şi/sau taxei pe clădiri Model ITL – 030;
- Proces-verbal pentru stabilirea impozitului şi/sau taxei pe teren Model ITL – 031;
- Proces-verbal pentru stabilirea impozitului pe mijloace de transport Model ITL – 032;
- Proces-verbal pentru stabilirea impozitului pe mijloace de transport marfă cu masa totală autorizată de peste 12 tone Model ITL – 033;
- Matricolă pentru evidenţa centralizată Model ITL – 036;
- Registru de rol nominal unic Model ITL – 037;
- Registru de rol alte venituri Model ITL – 038;
- Borderou debite/scăderi Model ITL – 041;

- Declarație privind valoarea reală a lucrărilor executate în baza autorizației de construire Model ITL – 068;

Domeniul de activitate referitor la impozitele şi taxele locale care se stabilesc, potrivit legii, de autoritățile administrației publice locale se codifică cu "Model 2009", grupa de litere "ITL" şi cifrele "026-103", care reprezintă elementele de identificare a fiecărui formular tipizat.

Borderourile de debite/scăderi vor fi înregistrate în evidența fiscală şi contabilă.

11. Cuprins

Numarul componentei in cadrul procedurii operationale	Denumirea componentei din cadrul procedurii operationale	Pagina
	Coperta	
1.	Lista responsabililor cu elaborarea, verificarea si aprobarea editiei sau, dupa caz, a reviziei in cadrul editiei procedurii operationale	
2.	Situatia editiilor si a reviziilor in cadrul editiilor procedurii operationale	
3.	Lista cuprizand persoanele la care se difuzeaza editia sau, dupa, caz, revizia din cadrul editiei procedurii operationale	
4.	Scopul procedurii operationale	
5.	Domeniul de aplicare a procedurii operationale	
6.	Documentele de referinta aplicabile activitatii procedurale	
7.	Definitii si abrevieri ale termenilor utilizati in procedura operationala	
8.	Descrierea procedurii operationale	
9.	Responsabilitati si raspunderi in derularea activitatii	
10.	Anexe, inregistrari, arhivari	
11.	Cuprins	